

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.8.2011
KOM(2011) 525 endelig

2011/0229 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår elektronisk
identifikation af kvæg og om at lade bestemmelserne om den frivillige
mærkningsordning for oksekød udgå**

{SEK(2011) 1008 endelig}

{SEK(2011) 1009 endelig}

BEGRUNDELSE

I henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter¹ skal medlemsstaterne indføre en ordning for identifikation og registrering af kvæg i overensstemmelse med forordningens bestemmelser. Forud herfor og i lyset af bovin spongiform encephalopati (BSE)-krisen blev der allerede i 1997 indført EU-regler om identifikation og sporing af kvæg. Rådets forordning (EF) nr. 820/97 fastsatte en ordning med individuel sporing af kvæg ved hjælp af individuel identifikation af dyr med to øremærker, et bedriftsregister for hver bedrift (f.eks. gård, marked, slagteri), individuelt pas for hvert dyr med oplysninger om alle flytninger og rapportering af alle flytninger til en elektronisk database, der hurtigt kan spore dyr og identificere kohorter i tilfælde af sygdom. Disse principper blev opretholdt senere i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000. Det ultimative mål var at genskabe forbrugertilliden til oksekød og oksekødsprodukter ved hjælp af gennemsigtighed og fuld sporing af kvæg og oksekødsprodukter samt lokalisering og sporing af dyr til veterinærformål, hvilket har afgørende betydning for kontrollen med smitsomme sygdomme. Med henblik på at nå disse mål kan ordningen i dag betragtes som en succes (EU har fået kontrol med BSE, og forbrugertilliden er genskabt²). Det viser EU's effektivitet, når det handler om at stille vigtige oplysninger til rådighed med henblik på at sikre kontrollen med smitsomme sygdomme (f.eks. mund- og klovsyge, bluetongue) og sikre sporing for oksekød.

Forordning (EF) nr. 1760/2000 (der indfører et system for identifikation og registrering af kvæg og mærkning af oksekød og oksekødsprodukter - herunder frivillig mærkning - og omfatter elementerne "dobbelt øremærkning", "bedriftsregister", "kvægpas" og "elektronisk database") blev anført som "*oplysningsforpligtelser af særlig betydning med hensyn til de byrder, der pålægges virksomhederne*" på grundlag af meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2009) 544) vedrørende et "Handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i EU"³.

Ifølge handlingsplanen for den nye dyresundhedsstrategi for Den Europæiske Union⁴ skal Kommissionen forenkle oplysningsforpligtelserne (f.eks. bedriftsregister, pas) som led i indførelsen af elektronisk identifikation af kvæg (EID). I Kommissionens arbejdsprogram for første halvår af 2011 planlægges et forslag til lovgivning i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure.

Da de nuværende regler for kvægidentifikation blev vedtaget i 1997, var EID endnu ikke tilstrækkeligt udviklet ud fra et teknisk synspunkt, således at systemet kunne anvendes i forbindelse med kvæg. EID baseret på radiofrekvensidentifikation er blevet udviklet betydeligt i de seneste 10 år og har muliggjort en hurtigere og mere præcis aflæsning af individuelle dyrekoder direkte i databehandlingssystemerne, hvilket giver besparelser i arbejdsomkostninger, men samtidig betyder øgede omkostninger til udstyr. Den nuværende lovgivning vedrørende identifikation af kvæg afspejler dermed ikke den seneste teknologiske udvikling. Brugen af elektroniske identifikatorer kunne bidrage til at reducere den

¹ EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

² KOM(2005) 322 endelig - TSE-køreplan:

http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/tse_bse/docs/roadmap_en.pdf

³ http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf

⁴ Reference KOM(2007) 539 endelig.

administrative byrde og papirarbejdet, eksempelvis når bedriftsregisteret føres i elektronisk form, hvilket er tilfældet på et stadigt stigende antal gårde, ved hjælp af automatisk aflæsning og automatisk indførsel i registeret. Derudover åbner et hurtigere og mere pålideligt system bl.a. mulighed for en hurtigere og mere nøjagtig aflæsning end ved klassiske øremærker, hvilket forenkler proceduren for rapportering af flytninger af dyr til den centrale database. Herved opnås der en bedre og hurtigere sporing af inficerede dyr og/eller inficerede fødevarer.

På baggrund af de nuværende teknologiske fremskridt i forbindelse med EID har flere EU-medlemsstater på frivillig basis besluttet at påbegynde implementeringen af elektronisk kvægidentifikation. Erfaring uden for EU viser også en stigende anvendelse af elektronisk kvægidentifikation. Desuden er EID allerede blevet indført i EU for adskillige dyrearter (de fleste heraf som obligatoriske ordninger).

Det nugældende retsgrundlag forhindrer ikke medlemsstaterne i at anvende elektroniske identifikatorer på frivillig basis, men det skal ske som et supplement til de officielle konventionelle, synlige øremærker. Da der ikke er fastlagt nogen harmoniserede tekniske EU-standarder, kan der anvendes forskellige typer af elektroniske identifikatorer med forskellig radiofrekvensidentifikation på forskellige steder. Den enkelte medlemsstat kan derfor vælge de standarder, den ønsker, og denne fremgangsmåde vil sandsynligvis medføre en mangel på harmonisering, som skader den elektroniske udveksling af oplysninger, og dermed vil fordelene ved EID-systemer gå tabt.

I forbindelse med frivillig mærkning af oksekød er der behov for at reducere den omfattende administrative byrde i den nuværende frivillige ordning. Ved forordning (EF) nr. 820/97 indførtes en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter, der blev yderligere styrket af forordning (EF) nr. 1760/2000. Denne forordning vedrører den obligatoriske angivelse af oprindelsen på det kvæg (født/opfedet/slagt), som oksekødet stammer fra (dette forslag omfatter ikke nye bestemmelser i relation til obligatoriske krav til mærkning af oksekød), obligatoriske henvisninger til identifikationskodenummeret på det slagtede dyr og de virksomheder, hvor kødet er blevet forarbejdet (slagteri og opskæringsvirksomhed), og også en *formel godkendelsesprocedure fra Kommissionen, herunder et anmeldelseskrav i forbindelse med eventuelle andre mærkningsoplysninger end de obligatoriske*. Allerede i 2004 indsendte Kommissionen en beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om den del af forordning (EF) nr. 1760/2000⁵, der vedrører mærkning af oksekød, og hvor Kommissionen påpegede mangler i ordningen for frivillig mærkning af oksekød. Disse bestod i, at ordningen ikke anvendes på en ensartet måde i alle medlemsstater (*f.eks. er der væsentlige forskelle i den administrative praksis mellem medlemsstaterne*), og at alle angivelser på mærkningen (herunder dem, der ikke vedrører oprindelse, sporing eller kødets kvalitetskendetegn) var betinget af en formel godkendelse fra den kompetente myndighed. I Kommissionens arbejdsdokument om forenkling af den fælles landbrugspolitik⁶ anføres det forslag, der er stillet af "gruppen af højststående uafhængige interesserede parter vedrørende administrative byrder" (Stoiber-gruppen). Stoiber-gruppen foreslog at ophæve anmeldelseskravet med hensyn til brugen af yderligere frivillige mærkningsangivelser end dem, der er obligatoriske for oksekød⁷.

⁵ KOM(2004) 316 endelig.

⁶ SEK(2009) 1601 af 16.11.2009 http://ec.europa.eu/agriculture/simplification/sec2009_1601_en.pdf

⁷ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/hlg_opinion_agriculture_050309_en.pdf, s. 7.

I forslaget tages der højde for resultaterne af de høringer, der fandt sted med interesserede parter og resultatet af konsekvensanalysen. Konsekvensanalysen konkluderede, at indførelsen af elektronisk kvægidentifikation *på frivillig basis* som et værktøj til officiel identifikation ville give de erhvervsdrivende mulighed for at blive fortrolige med EID-systemet og at identificere den merværdi, som det vil medføre under særlige omstændigheder. Denne option er hensigtsmæssig, da det hermed overlades til medlemsstaterne og alle de private erhvervsdrivende, der er involveret, til at organisere sig, således at de kan vurdere fordelene under hensyntagen til regionale forskelle, forskellige produktionstyper, og at den er fleksibel nok til at blive støttet af myndigheder og interessenter, hvilket vil være en fordel ved håndhævelsen af reglerne. Den frivillige indførelse af EID indebærer, at EID vil blive valgt af de brugere, som sandsynligvis vil få umiddelbare fordele i forbindelse med bedriftsforvaltningen. Dette er en individuel beslutning, der tages af økonomiske årsager (*markedsrelateret*) af den enkelte erhvervsdrivende. Under den frivillige ordning vil kvæg kunne identificeres ved hjælp af to konventionelle øremærker (nuværende system) eller ved hjælp af et konventionelt, synligt øremærke og en elektronisk identifikator (dvs. et elektronisk øremærke eller en bolus), der er i overensstemmelse med EU-harmoniserede standarder, og som er officielt godkendt. Den foreslåede indførelse af elektronisk identifikation på frivillig basis giver desuden EU-medlemsstaterne mulighed for at vælge en obligatorisk ordning på deres eget område. Hvis medlemsstaten vælger den obligatoriske ordning, skal det enkelte kreatur identificeres ved hjælp af et konventionelt, synligt øremærke og en elektronisk identifikator. En obligatorisk EU-ordning er ikke nødvendigvis den bedste fremgangsmåde på nuværende tidspunkt, da nogle interessenter (f.eks. små landbrugere) ville blive økonomisk hårdt ramt. Hvis der imidlertid ses bort fra omkostningshensyn, ville det ideelt set være den mest effektive option med hensyn til forbrugerbeskyttelse (sporing), reduktion af den administrative byrde og med hensyn til at undgå de risici, der er forbundet med sameksistensen af to identifikationssystemer. Denne option ville også være delvist berettiget, fordi man ville opnå en bedre sammenhæng med EU-politikker vedrørende EID i forbindelse med andre arter (f.eks. får).

Da en obligatorisk implementering af EID kan påvirke nogle erhvervsdrivende økonomisk på en ikke-fordelagtig måde, er den foretrukne option i forbindelse med indførelse af EID en frivillig ordning, hvor EID anses for at være et acceptabelt og hensigtsmæssigt middel til identifikation af kvæg med mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre en obligatorisk ordning på nationalt plan.

Desuden er der behov for at tilpasse forordning (EF) nr. 1760/2000 i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten) har medført omfattende ændringer af bestemmelserne for vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Hvad angår vedtagelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, skelnes der i EUF-traktaten klart mellem disse to.

- I henhold til EUF-traktatens artikel 290 om delegerede retsakter kan lovgiveren/lovgiverne indskrænke Kommissionens beføjelser ved at udøve tilbagekaldelsesretten og/eller retten til at gøre indsigelse.
- I henhold til EUF-traktatens artikel 291 om gennemførelsesretsakter foretages kontrollen med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser af medlemsstaterne. Et regelsæt for, hvordan denne kontrol skal udføres, findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler

og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁸.

I forbindelse med vedtagelsen af forordning (EU) nr. 182/2011 fremsatte Kommissionen følgende erklæring:

"Kommissionen vil undersøge alle gældende retsakter, der ikke blev tilpasset forskriftsproceduren med kontrol før Lissabontraktatens ikrafttræden, for at vurdere, om instrumenterne bør tilpasses de nye bestemmelser om delegerede retsakter, der blev indført med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Kommissionen vil snarest muligt fremsætte de nødvendige forslag og ikke senere end de datoer, der er nævnt i den vejledende tidsplan i bilaget til denne erklæring"⁹.

Forordning (EF) nr. 1760/2000 er en af de retsakter, der ikke tidligere er blevet tilpasset til forskriftsproceduren med kontrol, og som derfor skal tilpasses til det nye regelsæt for delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

Forordning (EF) nr. 1760/2000 skal derfor revideres og ændres i overensstemmelse hermed, for så vidt angår forenkling og reduktion af den administrative byrde og indførelse af nye bestemmelser i forbindelse med kvægidentifikation og frivillig mærkning af oksekød.

Dette udkast til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning har ingen finansielle virkninger for Den Europæiske Unions budget.

⁸ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁹ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 19.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår elektronisk
identifikation af kvæg og om at lade bestemmelserne om den frivillige
mærkningsordning for oksekød udgå**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen¹⁰,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I 1997 blev EU-reglerne om identifikation og sporing af kvæg styrket i lyset af BSE-epidemien (bovin spongiform encephalopati) og det heraf følgende øgede behov for at spore flytninger af dyr og deres oprindelse ved hjælp af "konventionelle øremærker".
- (2) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter¹³ skal medlemsstaterne indføre en ordning for identifikation og registrering af kvæg i overensstemmelse med forordningens bestemmelser.
- (3) Ved forordning (EF) nr. 1760/2000 indføres et system for identifikation og registrering af kvæg, som omfatter øremærker anvendt på begge ører af det enkelte dyr, elektroniske databaser, dyrepas og individuelle registre for hver bedrift.

¹⁰ EUT L xx af xx.xx.xxxx, s. xx.

¹¹ EUT L xx af xx.xx.xxxx, s. xx.

¹² EUT L xx af xx.xx.xxxx, s. xx.

¹³ EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

- (4) Sporing af oksekød til kilden via identifikation og registrering er en forudsætning for oprindelsesmærkning i hele fødekæden og sikrer beskyttelsen af forbrugerne og folkesundheden.
- (5) Forordning (EF) nr. 1760/2000 og ikke mindst kvægidentifikation og frivillig mærkning af oksekød blev angivet som "oplysningsforpligtelser af særlig betydning med hensyn til de byrder, der pålægges virksomhederne" i meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet vedrørende et "Handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i EU"¹⁴.
- (6) Anvendelsen af elektroniske identifikationssystemer ville potentielt strømline sporingsprocesserne gennem automatisk og mere præcis aflæsning og registrering i bedriftsregisteret. Dette ville også muliggøre automatisk rapportering af flytninger af dyr i den elektroniske database og dermed forbedre systemets hastighed, pålidelighed og nøjagtighed.
- (7) Elektroniske identifikationssystemer baseret på radiofrekvensidentifikation er blevet betydeligt forbedret i de seneste ti år. Teknologien muliggør en hurtigere og mere præcis aflæsning af individuelle dyrekoder direkte i databehandlingssystemerne, hvorved der opnås en reduktion i den tid, der er nødvendig for at kunne spore potentielt inficerede dyr eller inficerede fødevarer, hvilket giver besparelser i arbejdsomkostninger, men samtidig øgede omkostninger til udstyr.
- (8) Denne forordning hænger sammen med den kendsgerning, at elektronisk identifikation (EID) allerede er blevet indført i EU for andre dyrearter end kvæg, f.eks. det obligatoriske system, der anvendes i forbindelse med mindre drøvtyggere.
- (9) På baggrund af de teknologiske fremskridt inden for EID er der adskillige medlemsstater, som har besluttet at implementere elektronisk kvægidentifikation på frivillig basis. Disse initiativer må antages at ville føre til udviklingen af forskellige systemer i de enkelte medlemsstater eller hos interessenter. En sådan udvikling ville vanskeliggøre senere harmonisering af tekniske standarder i Unionen.
- (10) En beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om muligheden for at indføre elektronisk identifikation af kvæg¹⁵ konkluderer, at det er blevet påvist, at der er udviklet radiofrekvensidentifikation i en sådan udstrækning, at den kan anvendes i praksis. Beretningen konkluderer også, at det er højst ønskeligt at skifte til elektronisk identifikation af kvæg i EU, da dette blandt andre fordele vil bidrage til at reducere den administrative byrde.
- (11) I henhold til meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Handlingsplan for gennemførelse af EU-dyresundhedsstrategien"¹⁶ skal Kommissionen forenkle oplysningsforpligtelserne, f.eks. bedriftsregistre og pas som led i indførelsen af elektronisk kvægidentifikation.
- (12) I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en ny dyresundhedsstrategi

¹⁴ KOM(2009) 544 endelig.

¹⁵ KOM(2005) 9 endelig.

¹⁶ KOM(2008) 545 endelig.

for Den Europæiske Union (2007-2013) - "Det er bedre at forebygge end at helbrede"¹⁷ foreslås elektronisk kvægidentifikation som en mulig forbedring i forhold til det eksisterende EU-system for identifikation og registrering med hensyn til at forenkle oplysningsforpligtelserne (f.eks. bedriftsregistre, pas), ligesom forslaget omfatter et initiativ til at gennemføre udveksling af elektroniske kvægpas. Denne udveksling ville indebære, at der indføres elektronisk identifikation med indførelse af data i realtid. En sådan udveksling ville betyde væsentlige omkostnings- og arbejdsbesparelser for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og andre interessenter og reducere arbejdsmængden ved overførsel af dyrepasoplysninger til elektroniske databaser. Nærværende forordning er i overensstemmelse med dette initiativ.

- (13) Denne forordning forventes således at bidrage til nogle hovedmålsætninger for større EU-strategier, herunder EU-2020, ved at forbedre den økonomiske vækst, samhørigheden og konkurrenceevnen.
- (14) Visse tredjelande har allerede fastsat regler, som muliggør avancerede EID-teknologier. EU bør fastsætte lignende regler for at fremme samhandel og øge sektorens konkurrenceevne.
- (15) Forskellige typer af elektroniske identifikatorer, f.eks. ruminale boluser, elektroniske øremærker og injicerbare transpondere, kan benyttes til individuel identifikation af dyr som supplement til de konventionelle øremærker, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1760/2000. Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for identifikationsmærkerne med henblik på at muliggøre brugen af elektronisk identifikation.
- (16) Hvis EID bliver obligatorisk i hele EU, kan det have skadelige økonomiske virkninger for visse erhvervsdrivende. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der fastsættes en frivillig ordning for indførelsen af EID. Under en sådan ordning ville EID blive valgt af brugere, som sandsynligvis vil have umiddelbare økonomiske fordele heraf.
- (17) Medlemsstaterne har meget forskellige opdrætssystemer, landbrugsmetoder og sektororganisationer. Medlemsstaterne skal derfor have mulighed for kun at gøre EID obligatorisk i deres område, hvis de finder det hensigtsmæssigt efter overvejelse af alle disse faktorer.
- (18) Dyr, der kommer ind i Unionen fra tredjelande, bør være underlagt de samme identifikationskrav, som gælder for dyr, der er født i Unionen.
- (19) Forordning (EF) nr. 1760/2000 foreskriver, at den kompetente myndighed skal udstede et pas for hvert dyr, der skal identificeres i henhold til forordningen. Dette skaber en betydelig administrativ byrde for medlemsstaterne. De elektroniske databaser, som medlemsstaterne har oprettet, sikrer i tilstrækkelig grad sporingen af indenlandske flytninger af kvæg. Der skal derfor kun udstedes pas for dyr, der er bestemt til handel inden for Unionen. Når dataudvekslingen mellem de nationale elektroniske databaser er operationel, skal kravet om udstedelse af sådanne pas ikke længere være gældende for dyr, der er bestemt til handel inden for Unionen.

¹⁷

KOM(2007) 539 endelig.

- (20) Afdeling II i afsnit II i forordning (EF) nr. 1760/2000 fastsætter regler for en frivillig ordning for mærkning af oksekød, der omfatter bestemmelser om godkendelse af visse mærkningsspecifikationer, som foretages af den kompetente myndighed i medlemsstaten. Den administrative byrde og de omkostninger, der afholdes af medlemsstaterne og de økonomiske aktører i forbindelse med anvendelsen af ordningen, står ikke i et rimeligt forhold til fordelene ved ordningen. Denne afdeling bør derfor udgå.
- (21) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse bør de beføjelser, der er tildelt Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1760/2000, tilpasses til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter "traktaten").
- (22) Med henblik på at sikre, at de nødvendige regler for den hensigtsmæssige funktion med hensyn til identifikation, registrering og sporing af kvæg og oksekød anvendes, bør beføjelserne til at vedtage retsakter i henhold til traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen for så vidt angår kravene til alternative identifikationsmærker for kvæg, de særlige omstændigheder, hvorunder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristerne for anvendelsen af identifikationsmærkerne, de data, der skal udveksles mellem de elektroniske databaser i medlemsstaterne, maksimumsfristerne for visse rapporteringsforpligtelser, kravene til identifikationsmærkerne, de oplysninger, der skal medtages i pas og i de individuelle bedriftsregistre, minimumsniveauet for officielle kontroller, identifikationen og registreringen af flytninger af kreaturer, når de sættes på græs om sommeren i forskellige bjergområder, reglerne for mærkning af visse produkter, som skal svare til reglerne i forordning (EF) nr. 1760/2000, definitionerne på hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød, de særlige oplysninger, som kan anføres på mærkerne, mærkningsbestemmelserne i relation til forenklingen af oprindelsesangivelsen, den maksimale størrelse og sammensætning af visse grupper af dyr samt godkendelsesprocedurerne i relation til mærkningsbetingelser på emballage til hakket oksekød. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under det forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau.

Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (23) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning med hensyn til registreringen af de bedrifter, der gør brug af alternative identifikationsmærker, de tekniske karakteristika og nærmere regler for udveksling af elektroniske data mellem medlemsstaternes elektroniske databaser, formatet for og udformningen af identifikationsmærkerne, de tekniske procedurer og standarder for gennemførelsen af den elektroniske identifikation af kvæg, formatet for pas og det register, der skal føres for den enkelte bedrift samt de nærmere bestemmelser for anvendelsen af de sanktioner, som medlemsstaterne indfører over for brugerne i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000, bør gennemførelsesbeføjelserne overdrages til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper

for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹⁸.

(24) Forordning (EF) nr. 1760/2000 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1760/2000 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 2, andet punktum, udgår.
- 2) Artikel 3, stk. 1, litra a), affattes således:
"a) mærker til identifikation af de enkelte dyr"
- 3) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

Forpligtelse til at identificere dyr

1. Alle dyr på en bedrift identificeres ved hjælp af mindst to individuelle identifikationsmærker som tilladt i henhold til artikel 10 og 10a og godkendt af den kompetente myndighed.

Identifikationsmærkerne tildeles bedriften og fordeles og anbringes på dyrene på en måde, der fastlægges af den kompetente myndighed.

Alle mærker til identifikation af det enkelte dyr skal være forsynet med den samme entydige identifikationskode, så det enkelte dyr samt den bedrift, hvor det er født, kan identificeres.

2. Medlemsstaterne kan indføre nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk som en af de to identifikationsmærker, der er foreskrevet i stk. 1.

De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, sender Kommissionen teksten til sådanne nationale bestemmelser.

3. Som undtagelse fra stk. 1 kan kvæg bestemt til kultur- og sportsbegivenheder bortset fra messer og udstillinger identificeres ved hjælp af alternative identifikationsmærker, som opfylder tilsvarende identifikationsstandarder som de i stk. 1 omhandlede.
4. Bedrifter, der benytter alternative identifikationsmærker, registreres i den elektroniske database.

¹⁸ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige regler vedrørende en sådan registrering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til efter artikel 22b at vedtage delegerede retsakter vedrørende kravene til alternative identifikationsmærker som omhandlet i stk. 3, herunder bestemmelser vedrørende fjernelse og udskiftning heraf."

- 4) Følgende indsættes som artikel 4a-4d:

"Artikel 4a

Tidsfrist for anvendelse af identifikationsmærker

1. Identifikationsmærkerne, jf. artikel 4, stk. 1, skal anvendes inden for en maksimumsfrist efter dyrets fødsel, som fastsættes af den medlemsstat, hvor dyret er født. Denne frist må højst være på:

- a) 20 dage for det første identifikationsmærke
- b) 60 dage for det andet identifikationsmærke.

Intet dyr må forlade den bedrift, hvor det er født, før det er forsynet med to identifikationsmærker.

2. Under særlige omstændigheder kan medlemsstaterne forlænge maksimumsfristen for anvendelsen af identifikationsmærkerne ud over den frist, der er fastsat i stk. 1, litra a) og b). De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, underretter Kommissionen herom.

Kommissionen tillægges beføjelser til efter artikel 22b at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte disse særlige omstændigheder.

Artikel 4b

Identifikation af dyr fra tredjelande

1. Ethvert dyr, der er underlagt veterinærkontroller, og som kommer ind i Unionen fra et tredjeland i henhold til direktiv 91/496/EØF og er bestemt til en bestemmelsesdrift inden for Unionens område, identificeres på bestemmelsesbedriften ved hjælp af det identifikationsmærke, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1.

Tredjelandets oprindelige identifikation registreres i den i artikel 5 nævnte elektroniske database sammen med den entydige identifikationskode for det individuelle identifikationsmærke, som bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt.

Første afsnit gælder dog ikke for dyr, der er bestemt direkte til et slagteri i en medlemsstat, forudsat at dyrene slagtes inden for 20 dage efter disse veterinærkontroller.

2. Identifikationsmærker for dyr, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, skal anbringes inden for en maksimumsfrist, der fastsættes af den medlemsstat, hvor bestemmelsesbedriften er beliggende.

Fristen må ikke overstige 20 dage efter de veterinærkontroller, der er omhandlet i stk. 1. Under alle omstændigheder forsynes dyrene med identifikationsmærkerne, inden de forlader bestemmelsesbedriften.

3. Hvis bestemmelsesbedriften er beliggende i en medlemsstat, der har indført nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk som omhandlet i artikel 4, stk. 2, identificeres dyrene ved hjælp af denne elektroniske identifikator på bestemmelsesbedriften i Unionen inden for en frist, der fastsættes af bestemmelsesmedlemsstaten.

Fristen må ikke overstige 20 dage efter de veterinærkontroller, der er omhandlet i stk. 1. Under alle omstændigheder anbringes den elektroniske identifikator på dyrene, inden de forlader bestemmelsesbedriften.

Artikel 4c

Identifikation af dyr, der flyttes fra en medlemsstat til en anden

1. Dyr, der flyttes fra en medlemsstat til en anden, beholder de identifikationsmærker, som er anbragt på dem i henhold til artikel 4.
2. Hvis bestemmelsesbedriften er beliggende i en medlemsstat, der har indført nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk, identificeres dyrene ved hjælp af denne elektroniske identifikator:
 - a) før flytningen til bestemmelsesbedriften i den pågældende medlemsstat, eller
 - b) på bestemmelsesbedriften inden for en maksimumsfrist, der fastsættes af den medlemsstat, hvor den pågældende bedrift er beliggende.

Den maksimumsfrist, der henvises til i litra b), må ikke overstige 20 dage fra den dato, hvor dyrene ankommer til bestemmelsesbedriften. Under alle omstændigheder forsynes dyrene med identifikationsmærkerne, inden de forlader bestemmelsesbedriften.

Første afsnit gælder imidlertid ikke for dyr, der er bestemt direkte til et slagteri i den medlemsstat, som har indført nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk, forudsat at dyrene slagtes inden for 20 dage efter veterinærkontrollen.

Artikel 4d

Fjernelse eller udskiftning af identifikationsmærker

Identifikationsmærker må ikke fjernes eller udskiftes uden den kompetente myndigheds tilladelse og kontrol. En sådan tilladelse kan kun gives, hvis fjernelsen eller udskiftningen ikke resulterer i en mangelfuld sporing af dyret."

5) Artikel 5 ændres således:

- Andet punktum udgår og erstattes af følgende tekst:

"Medlemsstaterne kan udveksle elektroniske data mellem deres elektroniske databaser fra den dato, hvor Kommissionen anerkender, at dataudvekslingssystemet er fuldt ud operationelt.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b med henblik på at fastlægge reglerne for udveksling af data mellem medlemsstaternes elektroniske databaser.

Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter:

- a) fastsætte de tekniske betingelser og nærmere regler for en sådan udveksling
- b) anerkende, at dataudvekslingssystemet er fuldt ud operationelt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2."

6) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

Hvis en medlemsstat ikke udveksler elektroniske data med andre medlemsstater inden for rammerne af det elektroniske udvekslingssystem som omhandlet i artikel 5:

- a) udsteder den kompetente myndighed for hvert dyr, der er bestemt til handel inden for Unionen, et pas baseret på de oplysninger, der er indeholdt i den elektroniske database i medlemsstaten
- b) ledsages ethvert dyr, for hvilket der udstedes et pas, af dette, når dyret flyttes fra en medlemsstat til en anden
- c) afleveres ved dyrets ankomst til bestemmelsesbedriften det pas, der ledsager dyret, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor bestemmelsesbedriften er beliggende."

7) Artikel 7 ændres således:

- a) stk. 1 ændres som følger:

- i) andet led affattes således:

"– indberette til den kompetente myndighed alle flytninger til og fra bedriften og alle fødsler og dødsfald på bedriften sammen med datoerne for disse; maksimumsfristen skal mindst være tre dage og

højst syv dage efter denne begivenhed; efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog fastsætte, at maksimumsfristen på syv dage kan forlænges."

ii) som andet afsnit indsættes:

"Kommissionen tillægges beføjelser til efter artikel 22b at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen på syv dage som omhandlet i første afsnit, andet led, sammen med den maksimale længde af denne forlængelse."

b) som stk. 5 indsættes:

"5. Uanset stk. 4 er det frivilligt at føre et opdateret register for enhver bruger, der:

- a) har direkte adgang til den elektroniske database, som allerede indeholder de oplysninger, der skal være indeholdt i registeret, og
- b) indtaster opdaterede oplysninger direkte i den elektroniske database inden for 24 timer efter begivenhedens indtræden."

8) Som artikel 9a indsættes:

"Artikel 9a

Kurser

Medlemsstaterne sikrer, at de personer, som er ansvarlige for identifikation og registrering af dyrene, får instrukser og vejledning vedrørende de relevante bestemmelser i forordningen og om de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 10 og 10a, og at der gennemføres relevante kurser."

9) Artikel 10 affattes således:

"Artikel 10

Tildeling af beføjelser til Kommissionen til at vedtage visse delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til efter artikel 22b at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte de nødvendige regler, herunder overgangsforanstaltninger, der er påkrævet for indførelsen heraf, vedrørende:

- a) kravene til de i artikel 4 omhandlede identifikationsmærker
- b) de oplysninger, der skal være optaget i passet i henhold til artikel 6
- c) de oplysninger, der skal indgå i registeret i henhold til artikel 7
- d) minimumsniveauet for de offentlige kontroller, der skal gennemføres i henhold til artikel 22

- e) identifikationen og registreringen af flytninger af kreaturer, når de sættes på græs om sommeren i forskellige bjergområder."

10) Som artikel 10a indsættes:

"Artikel 10a

Tildeling af visse gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte de nødvendige regler, herunder de overgangsforanstaltninger, der er påkrævet for indførelsen heraf, vedrørende:

- a) formatet for og udformningen af de i artikel 4 omhandlede identifikationsmærker
- b) de tekniske procedurer og standarder for gennemførelsen af den elektroniske identifikation af kvæg
- c) formatet for passet, jf. artikel 6
- d) formatet for registeret, jf. artikel 7.

Gennemførelsesretsakterne vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2."

11) Artikel 13 ændres således:

- a) stk. 3 og 4 udgår
- b) i stk. 5 affattes indledningen i litra a) således:
 - "a) Erhvervsdrivende og organisationer skal også anføre følgende på mærket:"

12) Artikel 14, stk. 4, affattes således:

"Kommissionen tillægges beføjelser til efter artikel 22b at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte tilsvarende bestemmelser som de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede bestemmelser, vedrørende oksekødsafpuds eller opskåret oksekød."

13) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

Obligatorisk mærkning af oksekød fra tredjelande

Uanset artikel 13 skal oksekød, der er importeret til Fællesskabet, og for hvilket ikke alle de oplysninger, som er nævnt i artikel 13, foreligger, mærkes med

"Oprindelse i tredjeland" og "Slagtet i (tredjelandets navn)."

14) Artikel 16, 17 og 18 udgår.

- 15) Artikel 19 affattes således::

"Artikel 19

Tildeling af beføjelser til Kommissionen til at vedtage visse delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til efter artikel 22b at vedtage delegerede retsakter vedrørende:

- a) de i artikel 14 nævnte definitioner på hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød
- b) de særlige oplysninger, som kan anføres på mærkerne
- c) mærkningsbestemmelserne i forbindelse med forenklingen af oprindelsesangivelsen
- d) den maksimale størrelse og sammensætningen af gruppen af dyr som omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra a)
- e) godkendelsesprocedurerne i relation til mærkningsbetingelser på emballage til hakket oksekød."

- 16) Artikel 20 og 21 udgår.

- 17) Artikel 22 ændres således:

- a) i stk. 1 indsættes som tredje afsnit:

"Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige bestemmelser, herunder de overgangsforanstaltninger, der er påkrævet for indførelsen heraf, vedrørende procedurerne og betingelserne for anvendelse af sanktioner som omhandlet i andet afsnit."

- b) stk. 4 affattes således:

"4. Hvis Kommissionen skønner, at kontrolresultaterne gør det berettiget, træffer den ved hjælp af en gennemførelsesretsakt de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse, især hvad angår kontrolniveauet, de administrative sanktioner og bestemmelsen om maksimumsfristen som omhandlet i artikel 4, 4a, 4b og 4c. Gennemførelsesretsakten vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2."

- c) Stk. 5 og 6 udgår.

- 18) Som artikel 22a og 22b indsættes:

"Artikel 22a

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger den eller de kompetente myndighed(er), der er ansvarlig(e) for, at kravene i denne forordning og alle af Kommissionen vedtagne retsakter overholdes.

De underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvem disse myndigheder er.

Artikel 22b

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 4, stk. 5, og artikel 4a, stk. 2, samt i artikel 5, 7, 10, 14 og 19 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den*

*[*datoen for denne forordnings ikrafttræden eller fra en anden dato fastsat af lovgiver].*

3. Den i artikel 4, stk. 5, og artikel 4a, stk. 2, samt i artikel 5, 7, 10, 14 og 19 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 5, og artikel 4a, stk. 2, samt artikel 5, 7, 10, 14 og 19 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

19) Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås:

- a) i forbindelse med gennemførelsesretsakterne, der vedtages i henhold til artikel 22, stk. 1, af Komitéen for Landbrugsfondene, som er nedsat ved artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005¹⁹
- b) i forbindelse med gennemførelsesretsakterne, der vedtages i henhold til artikel 4, stk. 4, og artikel 5, 10a og 22, af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, som er nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002²⁰.

Disse udvalg anses for udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Hvor komitéens udtalelse skal indhentes ved skriftlig procedure, afsluttes den skriftlige procedure uden noget resultat, hvis formanden træffer beslutning herom eller et simpelt flertal af komitéens medlemmer anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

¹⁹ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

²⁰ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.